

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 15 maja 1958 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy, przysługującego pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz przedsiębiorstw Międzymiastowych Kabli Telekomunikacyjnych.

Na podstawie § 6 i § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz przedsiębiorstw Międzymiastowych Kabli Telekomunikacyjnych, zwani w dalszym ciągu pracownikami, otrzymują za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy, zwanymi w dalszym ciągu godzinami nadliczbowymi, dodatkowe wynagrodzenie na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Przez godziny nadliczbowe podlegające dodatkowemu wynagrodzeniu rozumie się czas pracy w godzinach przekraczających 8-godzinny dzień pracy oraz 46-godzinny tygodniowy czas pracy, przy czym czasu do 30 minut nie bierze się w rachubę, a czas ponad 30 minut liczy się za pełną godzinę.

2. W służbie w ruchu ciągłym przez godziny nadliczbowe podlegające dodatkowemu wynagrodzeniu rozumie się:

- 1) czas pracy w godzinach przekraczających miesięczny wymiar czasu pracy wynikający z zasady 8-godzinnego dnia i 46-godzinnego tygodnia pracy;
- 2) czas pracy w ustawowe dni wolne od pracy (poza niedzielami).
3. Przez służbę w ruchu ciągłym rozumie się służbę co najmniej na trzy zmiany.

§ 3. 1. Wynagrodzenie dodatkowe za czas pracy w godzinach nadliczbowych wynosi:

- 1) za każdą z pierwszych dwu godzin nadliczbowych pracy — 1/200 część zasadniczego uposażenia zwiększoną o 50%;
- 2) za każdą godzinę pracy ponad 2 godziny oraz za każdą godzinę pracy w godzinach nadliczbowych przypadającą na noc lub w niedzielę i ustawowe święta — 1/200 część uposażenia zasadniczego zwiększoną o 100%.

2. Wynagrodzenie dodatkowe za czas pracy w godzinach nadliczbowych w służbie w ruchu ciągłym wynosi:

- 1) za każdą z 36 godzin przekraczających wynikający z zasady 8-godzinnego dnia pracy i 46-godzinnego tygodnia pracy miesięczny wymiar czasu pracy — 1/200 część uposażenia zasadniczego zwiększoną o 50%;
- 2) za każdą dalszą godzinę ponad 36 oraz za godziny przepracowane w nocy i w ustawowe dni świąteczne — 1/200 część zasadniczego uposażenia zwiększoną o 100%.

§ 4. Pracownik może otrzymać dodatkowe wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych tylko wówczas, jeżeli pracę w godzinach nadliczbowych zarządziła jego władza przełożona.

§ 5. Służbę ambulansową i konwojową należy traktować jako służbę w ruchu ciągłym.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.

Minister Łączności: Z. Moskwa